

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2021 roku

sprawy **R. D. (1)**

syna E. i G. z domu P.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniach 19 grudnia 2017 roku do 20 grudnia 2017 roku w miejscowości P. rejonu (...), działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dopuścił się niżej wymienionych przestępstw:

1. w dniu 19 grudnia 2017 roku w miejscowości P., rejonu (...), działając jako przedstawiciel firmy (...) doprowadził M.(...) właściciela firmy PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem celem osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 3.000 zł poprzez przyjęcie zamówienia na sprzedaż opon do naczep oraz ciągników siodłowych, wystawiając fakturę Vat nr (...), a następnie pobierając zaliczkę w kwocie 3.000 zł na poczet przyjętego zamówienia wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zamówienia oraz wiarygodności złożonej oferty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 20 grudnia 2017 roku w miejscowości P., rejonu (...), działając jako przedstawiciel firmy (...) doprowadził M. (...) właściciela firmy PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem celem osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5.350 zł poprzez przyjęcie zamówienia na sprzedaż opon do samochodów osobowych, wystawiając fakturę Vat nr (...), a następnie pobierając zaliczkę w kwocie 5.350 zł na poczet przyjętego zamówienia wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zamówienia oraz wiarygodności złożonej oferty,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

tj. o ciąg przestępstw w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

I. **uznaje** oskarżonego R. D. (1) za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia, stanowiących ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to na mocy powołanych przepisów **wymierza** mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 46 § 1 kk **orzeka** oskarżonemu R. D. (1) środek kompensacyjny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. (...) kwoty 8.350 (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt 00/100) złotych;

III. na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonego R. D. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

IV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze **zasądza** od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata A. K. kwotę 840 (osiemset czterdzieści 00/100) złotych – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 269/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. D. (1)	W dniach 19 grudnia 2017 roku do 20 grudnia 2017 roku w miejscowości P.	

rejonu (...), działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności dopuścił się niżej wymienionych przestępstw:

1. w dniu 19 grudnia 2017 roku w miejscowości P., rejonu (...), działając jako przedstawiciel firmy (...) doprowadził M. (...) właściciela formy PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem celem osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 3.000 zł poprzez przyjęcie zamówienia na sprzedaż opon do naczep oraz ciągników siodłowych, wystawiając fakturę Vat (...), a następnie pobierając zaliczkę w kwocie 3.000 zł na poczet przyjętego zamówienia wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zamówienia oraz wiarygodności złożonej oferty tj. o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

2. w dniu 20 grudnia 2017 roku w miejscowości P., rejonu (...), działając jako przedstawiciel firmy (...) doprowadził M. (...) właściciela firmy PHU (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem celem osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 5.350 zł poprzez przyjęcie zamówienia na sprzedaż opon do samochodów

		osobowych, wystawiając fakturę Vat Nr (...), a następnie pobierając zaliczkę w kwocie 5.350 zł na poczet przyjętego zamówienia wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zamówienia oraz wiarygodności złożonej oferty tj. o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzony M. (...) prowadzi działalność gospodarczą PHU (...) z siedzibą w P., rejonu (...) zajmującą się międzynarodowym przewozem towarów.</p> <p>W dniu 19 grudnia 2017 r. do siedziby w/w firmy przyjechał oskarżony R. D. (1) przedstawiając się jako przedstawiciel firmy (...) z/s we W. ul. (...), przedkładając stosowne pełnomocnictwo. Firma ta w roku 2017 utraciła płynność finansową i nie była w stanie wywiązywać się z zobowiązań.</p> <p>Mając na uwadze profil działalności pokrzywdzonego, a co za tym idzie zapotrzebowanie na kupno opon do naczep i ciągników, oskarżony zaproponował (...) sprzedaż wskazanych opon, szczególnie</p>	<p>częściowe wyjaśnienia R. D. (1)</p> <p>zeznania M. (...)</p> <p>formularz zamówienia z dnia 12.12.2017</p> <p>Faktura Vat nr (...)</p>	<p>54, 78, 86, 228 na odwrocie-229</p> <p>1-4, 115 na odwrocie</p> <p>7</p> <p>8</p>	

<p>wymienionych w formularzu zamówienia z dnia 12.12.2017 r. za łączną kwotę 8.000 zł. Mając na uwadze atrakcyjną cenę zaoferowanego towaru – pokrzywdzony zgodził się na powyższą propozycję. W dalszej kolejności, M. (...) przekazał R. D. kwotę 3.000 zł tytułem zaliczki, której odbiór oskarżony pokwitował na formularzy zamówienia. Dostawa opon miała zostać zrealizowana do dnia 20.12.2017 r., pozostałą natomiast kwotę pokrzywdzony miał uregulować do dnia 05.01.2017 r.</p>			
<p>Następnego dnia, tj. w dniu 20.12.2017 r. oskarżony ponownie skontaktował się z M. (...) proponując sprzedaż opon do samochodów osobowych. Jeszcze tego samego dnia, oskarżony przyjechał do siedziby firmy pokrzywdzonego i wystawił kolejny formularz zlecenia na 64 sztuk opon do samochodów osobowych za łączną kwotę 5.350 zł. Tego samego dnia pokrzywdzony przekazał oskarżonemu całość wskazanej kwoty, co zostało pokwitowane na formularzu zamówień. Następnie, (...) otrzymał drogą mailową dwie faktury VAT nr (...) z dnia 19.12.2017 r. i (...) z dnia 20.12.2017 r.</p>	<p>częściowe wyjaśnienia R. D. (1) zeznania M. (...) formularz zamówienia z dnia 12.12.2017 Faktura Vat nr (...)</p>	<p>54, 78, 86, 228 na odwołanie-229 1-4, 115 na odwołanie 7 6</p>	

<p>Pomimo upływu terminu na dostarczenie opon - oskarżony nie wywiązał się ze zobowiązania. Pomimo wielokrotnych prób kontaktu z oskarżonym, jak również wezwania do zapłaty – pokrzywdzony nie otrzymał zakupionych opon, jak również nie zostały zwrócone mu pieniądze.</p>			
<p>Oskarżony R. D. (1) jest rozwiedziony, posiada jedno dziecko na utrzymaniu. W/w posiada wykształcenie średnie – z zawodu logistyk. Nie jest właścicielem nieruchomości, wielokrotnie karany. Według oświadczenia nie leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani przeciwalkoholowo.</p>	<p>Dane o oskarżonym Karta K.</p>	<p>60 117-119</p>	
<p><i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p><i>OCena DOWOdów</i></p>			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	częściowe wyjaśnienia R. D. (1)	Przechodząc do oceny wyjaśnień oskarżonego - sąd miał na uwadze, że poza okolicznościami niespornymi takimi jak: fakt dokonania dwóch zamówień przez pokrzywdzonego dotyczących dostawy opon, fakt zapłaty przez niego kwoty 8.350 zł, czy też fakt niewywiązania się oskarżonego ze zobowiązania - sąd co do meritum sprawy nie mógł z depozycji w/w uczynić podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, o czym jednakże będzie poniżej.	
1.1.	zeznania M. (...)	W ocenie sądu, analiza treści zeznań pokrzywdzonego wskazuje w sposób jednoznaczny, iż oskarżony R. D. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów. Zeznania w/w pozwoliły na pełne odtworzenie przebiegu zdarzeń oraz na identyfikację oskarżonego włącznie z odtworzeniem jego roli. Moc i wartości dowodowej zeznań pokrzywdzonego nie jest przy tym w stanie podważyć ta okoliczność, że jest on, z racji swego pokrzywdzenia, w istocie	

rzeczy zapewne (w jakimś, mniejszym lub większym, stopniu) zainteresowany w korzystnym dla siebie rozstrzygnięciu sprawy i uzyskaniu wyroku uznającego winę oskarżonego. Oceniając zeznania analizowanego świadka w kontekście całokształtu relacjonowanych przezeń okoliczności, jak i na tle innych dowodów przekonał on sąd o swej wiarygodności.

Pokrzywdzony w swoich zeznaniach przyznał, że podjął współpracę z R. D. (1) głównie ze względu na fakt, że na pierwsze spotkanie w/w przyjechał z kobietą (której nazwiska nie pamięta) będącą spedytorką, z którą w przeszłości utrzymywał kontakty zawodowe. Mając na uwadze, że owa współpraca przebiegała bez zarzutu, natomiast oskarżony przedstawił się jako szef powyżej wskazanej kobiety – M. (...) podjął z nim współpracę. Zdaniem pokrzywdzonego oskarżony „wykorzystał to, że kiedyś się znaliśmy, że ja znałem tę spedytorkę z którą on przyjechał, a nasza współpraca przebiegała bez zarzutu” (k. 2 na odwrocie). Pokrzywdzony dodał, że w oskarżony nie wywiązując się ze zobowiązania „on zawsze kręcił, że albo opony zostały wysłane,

		<p>ale kierowcy źle je zaadresowali i wróciły na magazyn. Innym razem zobowiązał się do osobistego dostarczenia opon czego do dnia dzisiejszego nie uczynił. Nie zostały mi również zwrócone pieniądze” (k. 2 na odwrocie).</p> <p>W ocenie sądu, zeznania pokrzywdzonego są w zakresie w jakim zostały wykorzystane w ustaleniach stanu faktycznego w pełni wiarygodne i pozwoliły na poczynienie, w zespół z innymi dowodami w tym dowodami z dokumentów, ustaleń stanu faktycznego. Dowody te bowiem wzajemnie ze sobą korespondują, potwierdzając się i uzupełniając. Nie zawierają one żadnych sprzeczności je dyskredytujących lub czyniących niewiarygodnymi lub nieprzydatnymi.</p>	
1.1.	<p>Formularze zamówienia</p> <p>Faktura Vat nr. (...)</p> <p>Faktura Vat nr. (...)</p> <p>Dane o stanie majątkowym</p> <p>karta karna</p>	<p>Nie budzą wątpliwości i są dla sądu przekonujące również pozostałe dowody (z dokumentów)</p> <p>zgromadzone w niniejszej sprawie, których prawdziwość nie została zakwestionowana przez uczestników postępowania, w tym oskarżonego. Wyżej wymienione dowody nie zawierają sprzeczności i tworzą ze sobą logiczną</p>	

		całość. Dokumenty wykonane zostały zgodnie z przepisami prawa, nie były podważane przez strony i brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.	częściowe wyjaśnienia R. D. (1)	<p>Sąd nie dał wiary linii obrony oskarżonego, gdyż pozostaje odosobniona w świetle zeznań pokrzywdzonego M.(...). W kontekście nieuiszczenia do chwili obecnej zadłużenia pokrzywdzonemu jest obroną zmierzającą do przedstawienia się w korzystnym świetle w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej.</p> <p>Cała linia obrony oskarżonego sprowadzała się do twierdzenia, że opony nie zostały dostarczone do pokrzywdzonego z przyczyn niezależnych od nich. Zdaniem oskarżonego, firma (...) wpadła w tarapaty finansowe z uwagi na współpracę z firmą, która dostarczała opony tj.</p>	

Spółką (...). Jak wskazał bowiem R. D., w spółce tej mieli kredyt kupiecki w wysokości 100 000 zł „a na biegu mieliśmy 300 000 zł. Wysokość tego kredytu okazała się wtedy kiedy kazano nam spłacić całość, zaznaczając, że po spłacie wrócimy do kredytu. Wypomowałem wszystkie środki by spłacić (...). Spłaciliśmy 230 000 zł. Wtedy byłem pewien że ten kredyt kupiecki mam zapewniony. Firma (...) nie uruchomiła nam tego kredytu nakazując dalszą spłatę (...) to się ciągnęło w 2017 roku” (k. 228 na odwrocie). W ocenie sądu, powyższe twierdzenie w żaden sposób nie dowodzą braku winy oskarżonego, a wręcz przeciwnie. Powyższe dowodzi, że R. D. (1) doskonale zdając sobie z sytuacji finansowej firmy, mając świadomość tego, że dopóki nie spłacą kredytu nie mogą liczyć na współpracy ze spółki (...), a co za tym idzie dostarczać zamawianych od w/w opon – przyjął zamówienie od pokrzywdzonego (...), to również przyjął od niego zapłatę. Co więcej, słuchany przed sądem przyznał : „ja już wtedy miałem świadomość, że mam problemy z (...). Tłumaczenie natomiast profesjonalnego przedsiębiorcy, że stracił płynność finansową nie ze swojej winy, a w wyniku działania spółki, która zażądała

		<p>splaty zobowiązania, a zatem realizowała swoje prawo – należy ocenić jako karkołomną próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.</p> <p>Mając powyższe na uwadze sąd doszedł do przekonania, iż wyjaśnienia złożone przez R. D. o takiej treści zostały złożone wyłącznie na użytek niniejszego postępowania, celem stworzenia jak najkorzystniejszej sytuacji procesowej. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z grożącej odpowiedzialności karnej za postępowanie, którego się dopuścił i dlatego w składanych wyjaśnieniach starał się jak najbardziej udowodnić brak ze swojej strony negatywnego zachowania.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	R. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa			

określonego w art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd), ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem - i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (wyrok SN z 02.02.2007 r. IV KK 378/06). Określone w art. 286 k.k. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Ponadto owy zamiar doprowadzenia innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wskutek wprowadzenia jej w błąd, co do istotnych okoliczności musi istnieć już w chwili zawarcia kontraktu. W przedmiotowej sprawie bezsprzecznym jest, iż R. D. (1) chciał wprowadzić pokrzywdzonego w błąd, co do zamiaru wywiązania się z zobowiązania oraz

chciał doprowadzić w/
w do niekorzystnego
rozporządzenia mieniem.
Świadczy o tym fakt, iż
zachowanie oskarżonego
w ocenie sądu było
od samego początku
ukierunkowane na
określony cel – oszustwa
osiągnięcia korzyści
majątkowej, istniało
bowiem ono w chwili
zawarcia przez w/w
umowy sprzedaży opon.
Wszak niewątpliwym jest,
iż oskarżony swoim
zachowaniem wywołał w
świadomości
pokrzywdzonego fałszywe
wyobrażenie o
rzeczywistości.

Wprowadził bowiem (...)
w błąd przede wszystkim
co do zamiaru wywiązania
się ze zobowiązań, z
których z racji swojej
kondycji finansowej na
rok 2017 r. nie był
w stanie się wywiązać.
Zatem oskarżony stworzył
rozbieżność między
stanem świadomości
pokrzywdzonego a
rzeczywistością i użył dla
uzyskania przez siebie
korzyści majątkowej,
wynikającej z
niekorzystnego dla
pokrzywdzonego
rozporządzenia mieniem.
Różnica między
rzeczywistością a stanem
świadomości (...) polega
w niniejszej sprawie
na objęciu świadomością
pewnych elementów, które
w rzeczywistości w ogóle
nie występują. Również
późniejsze zachowanie
oskarżonego wskazuje na

to, iż nie miał on zamiaru dostarczyć pokrzywdzonemu opon, czy też zwrócić w/w pieniędzy.

Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej wyrażonej w art. 286 § 1 k.k. - jego decyzja była świadoma i swobodna. Jest on osobą dorosłą, w pełni poczytalną, w chwili popełnienia przez niego zarzucanych mu przestępstw miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu. Idąc dalej, nie zachodziły żadne okoliczności, które pozwalałyby na przyjęcie, że R. D. działał w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby usprawiedliwić złamanie przez niego norm prawnych. Miał on możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając na uwadze poziom rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego, stan wiedzy i doświadczenia. Czyn oskarżonego charakteryzuje wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D. (1)	I	I	W ocenie sądu, wymierzone oskarżonemu

kary są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia winy oskarżonego oraz realizują zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, a także są karami sprawiedliwymi w odczuciu społecznym. Orzeczona kara spełnia w ocenie sądu również cel ogólny – prewencyjny stanowiąc ostrzeżenie dla potencjalnych sprawców przed powielaniem tego typu zachowań, jak i w zakresie społecznego oddziaływania kary. Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy co do wskazanego oskarżonego, jak też podstaw do uznania, że oskarżony pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności będzie w przyszłości przestrzegać porządku prawnego. Zdaniem sądu, brak jest racjonalnie dających się uzasadnić powodów, by stosować wobec niego dobrodziejstwo art. 69 k.k. i nast. i warunkowo zawieszać wobec niego orzeczoną karę pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności byłoby nieuzasadnionym pociąganiem sądu dla tego rodzaju przestępczych zachowań. Oskarżony okazał się być osobą

zdemoralizowaną, i
uporczywą i
nieprzystosowaną
społecznie. Przeciwno
zastosowaniu
warunkowego zawieszenia
wykonania kary
pozbawienia wolności
przemawia również
względ na społeczne
oddziaływanie kary, a to
z uwagi na fakt, że
oskarżony dopuścił się
przypisanych mu czynów
po uprzednich skazaniach,
co wskazuje na to, że w/
w wykazał, że jest odporny
na wszelkie środki
oddziaływania, możliwe
do zastosowania na
wolności, a zmierzające do
jego resocjalizacji. Dlatego
sąd, wymierzając R. D.
(1) karę za przypisane mu
przestępstwo kierował się
przede wszystkim celami
zapobiegawczymi kary,
w szczególności chęcią
uchronienia
społeczeństwa, a przede
wszystkim
pokrzywdzonego w
niniejszej sprawie, przed
kolejnymi przestępczymi
zachowaniami
oskarżonego.

W ocenie sądu,
wymierzona kara spełnia
również oczekiwania
społeczeństwa, dla którego
przebywając na wolności
R. D. stanowi realne
zagrożenie. Czasowa
izolacja winna uświadomić
oskarżonemu naganność
jego działania oraz
stanowiąc realną
dolegliwość wpłynąć
wychowawczo na niego,

			<p>zapobiegając przed podejmowaniem tego typu zachowań w przyszłości. Nie można bowiem zapominać, iż celem wykonywania kary pozbawienia wolności jest właśnie "wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa".</p>
R. D. (1)	I	II	<p>Sąd, uznając winę i sprawstwo R. D. (1) w ramach zarzuczonego mu czynu, orzekł zgodnie z <u>art. 46 § 1 k.k.</u> i zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego poprzez zapłatę kwoty 8.350 (osiem tysięcy trzysta pięćdziesiąt) złotych. W warunkach określonych w <u>art. 46 § 1 k.k.</u> Sąd zobowiązany jest bowiem orzec obowiązek naprawienia szkody, jeżeli szkoda wynikająca z przestępstwa została określona i udowodniona (tak wyrok SN z dnia 21 listopada 2002 r., III KKN 269/00, LEX nr 74459). Kwota zasądzona na rzecz w/w pokrzywdzonego czyni zadość ich szkodzie, gdyż jest zgodna z kwotą przez</p>

			nich żadaną i wykazaną jako wartość szkody.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III.	Biorąc jednakże pod uwagę sytuację oskarżonego, który na skutek orzeczonej kary pozbawienia wolności nie będzie w stanie podjąć pracy, Sąd postanowił na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnić go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.		

IV.	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Adwokata A. K. kwotę 840 (osiemset czterdzieści 00/100) złotych – tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu. Kwota ta uwzględnia skutki wyroki Trybunału Konstytucyjnego w sprawie SK 66/19.	
Podpis		